

offentlige skal lave et energitilsyn for virksomheden, hvor man gennemgår den sådan, at man får lavet en egentlig energibesparelse. Vi vil også gerne have navnene frem på de tolv største virksomheder, der bruger det meste af Danmarks energi, og det har vi også fået lovning på. Det er meget mere effektivt, og jeg tror, at SF vil ende på det standpunkt også, når man begynder at se på, hvordan man egentlig vil lave en energifgift, der er tilegnet den danske industri.

Det, vi så siger ud over det, er, at andre virksomheder i et vist omfang frivilligt kan tilslutte sig den ordning, mens alle de andre bliver pålagt en afgift, som alene går til forskning, udvikling og omstilling.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg skal meget kort igen kommentere transport-sagen over for hr. Hindrup Andersen. Vi kan i fællesskab opfordre vores miljø- og energiminister til at komme med nogle tal for det her område. Jeg vil skyde på, at – alt andet lige – efter de tal, jeg kender, omkring 15 pct. af prisen går til transport som et vægtet gennemsnit.

Så er det også interessant at få afklaret, hvad det koster at få kul og olie og andre brændstoffer bragt til landet. Nogle af dem kommer helt ovre fra Kina, nogle fra Sydafrika og andre steder fra, så det regnestykke tror jeg ikke biomassen behøver at være særlig bange for. Men vi kan jo, som jeg sagde, opfordre ministeren til at svare på det også.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Hr. Bent Hindrup Andersen siger, at det er godt at indføre energisyn på de største virksomheder.

Jamen det er vi i SF for så vidt da enige i, men vi er bare nødt til at have flere muligheder, og vi mener bestemt, at man kan lave afgifter netop ud fra, at man fastsætter et energiforbrug, som er normalt og antageligt, og at der så bliver lagt afgifter på det, der ligger derudover. Så vil der hele tiden være et incitament til at spare mest muligt på energien, og det er jo det, vi alle sammen går efter.

Med hensyn til diskussionen om halm forekommer det jo ikke særlig fornuftigt, hvis man transporterer halm over lange afstande for at komme til et kraftværk. De seneste oplysninger, som er givet i Det Energipolitiske Udvalg, giver bestemt anledning til at kigge nærmere på det, og måske er der også grund til at kigge på den

af tale, der i sin tid blev indgået, og på, om de forudsætninger, der lå deri, stadig væk er gode og rigtige og fornuftige. Det er vi også parat til i SF.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg troede, at man tog energifgifterne ind som en del af de grønne afgifter, fordi det skulle være en enkel og simpel ting, som var generel og til at håndtere. Sagen er, at nu begynder man at sige, at der skal lidt anderledes afgifter på den ene eller den anden industri, og så er det, vi siger, at det drejer sig om tolv store virksomheder, der belaster med 40 pct. af energien. Det er tåbeligt at begynde at lave en hel afgiftslov, som skal tilpasses hver enkelt af de tolv virksomheder. Der vil det være mere formålstjenligt at stramme vilkårene omkring et forpligtende energitilsyn, hvis målet er at få nedsat overforbruget, og det er det, vi går efter.

Vi synes, at på den måde, hvorpå man fra regeringens side foreløbig har lagt op til en afgiftspolitik, blander man den sammen med en skattereform – som vi gerne vil vende tilbage til på et senere tidspunkt – hvor man gradvis over et langt sigt flytter skat på arbejdskraft over på ressourcer. Men det er en helt anden sag end det, vi snakker om i dag. Det er at gribe ind over for overforbrug af energi og få det på plads. Vi mener, det temmelig sikkert ender med, at det bliver løsningen.

Så vil jeg også gerne sige, at jeg ser frem til, at vi får en redegørelse i Energiudvalget om, hvordan det ligger med håndteringen af de pålæg, der er for halmvarmeværkerne. Det synes jeg vil være interessant at få.

Jeg håber også, vi får en forklaring på molbohistorien med, at man transporterer halmen til et halmvarmeværk. Det betød for to år siden, at halmprisen i de dyretætte områder røg op på ca. 80 øre pr. kg, og det betød, at mange ikke ville stille om til halmbaserede husdyrsystemer, fordi det ikke kan hænge sammen. På den måde blokerer det for noget, der virkelig er energibesparende i landbruget, nemlig at omstille til halmbaserede husdyrsystemer. En af de største energiforbrugere er husdyrene i staldene i dansk landbrug.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Nu synes jeg nok, at festen bør have en afbyr-delse. Vi står og har en biomassehandlingsplan,